

מֵאַתֶּר אֲחֵרָא מלבד אם הוא נימול הוא מקבל נפש ממקום אחר דהיינו מהמלכות

או מכח היחודים של הצדיקים בגן עדן.

וְיִשְׂרָאֵל דְּקַיְיִמִי בְּדַרְגָּא תִּתְּאֵה בְּנַפְשׁ ואדם מישראל העומד במדרגת הנפש, **אִי אִיהוּ לָא בְּעֵי לְמִזְבֵּי יִתִּיר,**

עוֹנְשִׁיהּ סְגִיָּא אם אינו רוצה להתאמץ ולקנות יותר גם רוח ונשמה עונשו גדול.

וְוִי לְהֵהוּא חֵיִיבָא, דְּאֲנִשֵּׁי פְקוּדֵי דְּאֲזַרְיִיתָא, וְלָא

אֲשְׁתַּדֵּל בְּאֲזַרְיִיתָא אוי לאותו חטוא ששוכח מצוות התורה ואינו משתדל

בעסק התורה שעל ידה זוכה האדם לקבל רוח ונשמה, **אֲנִשֵּׁי לְמִאֲרִיָּהּ, עַלִּיהּ**

כְּתִיב ושוכח את ריבונו עליו כתוב (תהלים קד) **יִתְּמוּ חַטָּאִים מִן**

הָאָרֶץ [קסה].

אור הרשב"י

"חטאים" כתיב דהיינו שרק החטאים שלהם יתמו כי הם יפסיקו לחטוא. ועוד, גם בסיפא של הפסוק יש ללמוד בן שכתוב "ורשעים עוד אינם" ויש לשאול כיון ד"יתמו חטאים" ברור שרשעים עוד אינם ומה כוונת הפסוק בזה. אלא ודאי כוונתו שאע"פ שישארו האנשים האלה הם כבר אינם עוד רשעים כי יחזרו בתשובה ולכן תתפלל עליהם שיחזרו בתשובה, וכן עשה רבי מאיר העל הנס וזכו שכניו שהתפלל עליהם וחזרו בתשובה.

[קסה] אמנם לא כתוב יתמו חוטאים אלא חטאים כי ישתבח שמו לעד ממ"ה הקב"ה החושב מחשבות לבלתי ידח ממנו נדח ואינו רוצה במות המת כי אם בשובו מדרכו וחיה וכמו שמוכח בגמרא ברכות (דף י.) שרבי מאיר בעל הנס היו לו שכנים רעים וחוטאים ומצערים אותו ורצה להתפלל עליהם שימותו אמרה לו ברוריה אשתו למה אתה רוצה שימותו הלא כתוב (תהלים קד, לה) "יתמו חטאים מן הארץ", וכי כתוב 'חוטאים',

הלימוד היומי

לע"נ הרב אדמו"ר שעיו בן מזל זצוק"ל

אדם החוטא מצד רוח הטומאה ששורה עליו וקרבנו עז

וְתָא חָזִי אֵית בְּנֵי נֶשָׂא דְאַתְדְּבִקְן בְּהַאי סִטְרָא ובא וראה,
 יש בני אדם שנדבקים בצד הרע, **בְּגִין הַהוּא** (נ"א בְּהַאי) **נֶפֶשׁ דְּלֹא**
זְכָאן יְהִיר לפי שלא זכו אלא בנפש ולא יותר, **וְכַד אַעְבֵּר עַלֵּיהוּ**
הַהוּא רוּחָא מְסֻאָבָא, **אַשְׁרֵי עַלֵּיהוּ וְאַתְדְּבִקוּ בֵּיהּ**
 וכשעוברת עליהם רוח הטומאה בעוונותם היא שורה עליהם וכך הם נדבקים בה. **בְּדִין**
הַהוּא חֲטָאָה דְחֲטִי בַר נֶשׁ, **הוּא מְסֻטְרָא דְהַהוּא רוּחַ**
מְסֻאָבָא ואז אותו החטא שאדם חוטא הוא מצד רוח טומאה השורה עליו
 ומשפיעה עליו, **וְקַרְבְּנֵיהּ אִיהוּ חֵד עֵז** ולכן קרבנו הוא עז אחד, **בְּגִין**
דְּאִיהוּ בְּעִירָא דְאַתִּי מֵהַהוּא סִטְרָא כי הוא בהמה טהורה ששורה
 עליו הטומאה לסיבת העזות שיש בו, **לְכַפְרָא עַל חוּבֵיהּ** וגם החוטא הוא נשמה
 קדושה ששרתה עליו רוח טומאה בעונו ולכן ראוי שיבא העז ויכפר על חטאו.

מקשה רבי אלעזר מדוע מקריבים עז על המזבח הקדוש

אָמַר לִיהּ רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיהּ, וְהָא בְּתִיב שאל רבי אלעזר לרבי
 שמעון והרי כתוב באדם שעבר עליו רוח טומאה וחטא ונתחייב חנק שאחר שתלו
 אותו (דברים כא) **לֹא תִלִּין נִבְלָתוֹ עַל הָעֵץ וְגו', וְלֹא תִטְמֵא**
אֶת אֲדָמְתְךָ. בְּגִין דְּאַרְעָא הִיא קְדִישָׁא כי ארץ ישראל היא
 קדושה, (ובאתרא דשאר) **וְרוּחַ מְסֻאָבָא לֹא יִשְׁתַּכַּח אַתְרָא**

הלימוד היומי

לע"נ הרב אדמו"ר שעיו בן מזל זצוק"ל

בְּאַרְעָא קְדִישָׁא לְמִשְׁרֵי עֲלוּי ורוח הטומאה אינה מוצאת מקום בארץ הקדושה לשרות שם, **אִי הֶכִי, כִּיּוֹן דְּהֵהוּא בְּעִירָא שְׂאֵרֵי עֲלִיָּה רִיחַ מְסֻבָּא וְאַתִּי מְסֻבָּהָ** ואם כן כיון שהעז שרתה עליו רוח טומאה והוא בא מצידה, **אֲפֵאֵי מְקַרְיָבִין לִיהּ לְסִטְר קְדִישָׁא** למה מקריבים אותו לצד הקדושה ואיך זה שרוח הטומאה תשרה על המזבח הקדוש ח"ו. **אָמַר לִיהּ יָאוּת שְׂאֵלָתָּ** אמר לו רבי שמעון יפה שאלת.

אש המזבח אוכלת ומכלה את אש הסט"א

אֲבַל תָּא חֲזִי בְּרִי, כְּתִיב (דברים ד) כִּי יְהוֹה אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אוֹכֵלָה הוּא, אֵית אִשָּׁא אֹכִיל אִשָּׁא אבל בא וראה בני

מה כתוב כי ה' אלהיך אש אוכלה יש אש חזקה האוכלת אש שהיא חלשה ממנה **אִשְׁתָּא דְקְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֹכִיל אִשָּׁא אַחֲרָא** ולכן אשו של הקב"ה היינו אש המזבח אוכלת ומכלה את אש הסט"א ולכן אש הטומאה השורה על העז

מתכלה ונשרפת כאשר מקריבים אותו על גבי המזבח. **וְתָא חֲזִי אֵית מְלֹאכִין דְּאָמְרִין שִׁירְתָּא קָמִי קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא** ובא וראה, יש מלאכים האומרים שירה לפני הקב"ה, **וְאִינוּן כְּתִבְטְלִי כַּד מְסִימִי הָהִיא שִׁירְתָּא, בְּנִיעוּצָא דְאִשָּׁא אֹכֵלָא** וכשמסיימים שירתם הם מתבטלים

כי גמרו את תיקונם ושליחותם ונכללים בשכינה הקדושה ונמצא שהם מתבטלים בניצוץ של האש אוכלה שנאמר כי ה' אלהיך אש אוכלה הוא. **לְתַתָּא זְמִין קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא אִשָּׁא דְמַדְבְּחָא** וגם למטה הכין הקב"ה אש המזבח, **וְהֵאֵי**

הלימוד היומי

לע"נ הרב אדמו"ר שעיו בן מזל זצוק"ל

אִשָּׁא אֶכְלָא וְשָׂעִי לְכָל הַהוּא סְטָרָא וְאוֹתָהּ אֵשׁ הַמְזוּבָּח הִיא אוֹכֶלֶת
 וּמִכְלָה לְכָל אוֹתוֹ צַד הַטּוֹמָאָה, וְאֶתְבַּטַּל הַהוּא סְטָרָא, בְּהֵהוּא
 שְׁלֵהוּבָא דְאִשָּׁא וּמִתְבַּטַּל צַד הַטּוֹמָאָה בְּשִׁלְהַבַּת הָאֵשׁ הַקְּדוּשָׁה שֶׁל הַמְזוּבָּח,
 וְלֹא אִשָּׁאָר מִנִּיהָ בְּעֶלְמָא. וְלֹא נִשְׁאָר מִמֶּנּוּ בְּעוֹלָם כְּלוּם וְהֵהוּא בַר
 נָשׁ דְּמִקְרַב קְרַבְנִיהָ, קָאִים עֲלֶיהָ וְאוֹתוֹ אָדָם שֶׁמִּקְרִיב הַקֶּרֶבֶן עוֹמֵד
 גַּם הוּא עַל הַקֶּרֶבֶן, וּבְהֵהוּא רִיחָא דְקְרַבְנָא דְסָלִיק, אֶתְעַבַּר
 מִנִּיהָ סְטָרָא דְרוּחַ מְסֻאָבָא דְשָׂרְיָא עֲלוּי, וְיִתְכַפֵּר וּבְאוֹתוֹ
 רִיחַ הַקֶּרֶבֶן הַעוֹלָה לְמַעְלָה מִתְבַּטַּל גַּם מִמֶּנּוּ רוּחַ הַטּוֹמָאָה הַשּׁוֹרָה עֲלוּי וּמִתְכַפֵּר לוֹ עוּוֹנוֹ.
 בְּגִינִי כִּךְ כְּלָא אֶתְבַּטַּיל וְיִשְׁתַּעֲי, וְלִית מָאן דְקָאִים
 לְגַבִּי הֵהוּא אִשָּׁא וְלִכְן כָּל הַרוּחַ הַטּוֹמָאָה מִתְבַּטַּלֶּת וּמִתְכַלָּה וְאִין מִי שִׁיכּוֹל
 לְעוֹמֵד בְּפָנֵי אֵשׁ הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה וְלִכְן מִבִּיאִים דּוֹקָא עַז כְּדֵי שְׂרוּחַ הַטּוֹמָאָה תַּעֲבוּר מִמֶּנּוּ וְתַעֲבוּר

גם מהחוטא [קטו].♦

אור הרשב"י

להסיר רוח הטומאה השורה על האדם על ידי החטא, וזה הטעם שלפעמים אדם מרגיש שיש לו נסיון גדול באיזה חטא ובאיזה פגם מסויים דוקא, כי אפשר שבעונו אם מגלגול זה ואם מגלגולים אחרים על ידי כן שרתה עליו רוח טומאה וצריך לתקן נפשו ולצמצמה מרוח זו. וכאשר האדם חוזר בתשובה ומתקן העוון כראוי על ידי זה הוא מסיר ממנו רוח הטומאה, כי התענית היא במקום קרבן וכמבואר ברבינו האריז"ל בשער רוח הקודש כי פעולת הקרבן ופעולת התענית הם שוים

[קטו] ונמצא שכאשר היה בית המקדש קיים אפילו אם היה האדם חוטא ועל ידי חטאו שרתה עליו רוח טומאה הרי כאשר היה מקריב קרבן היתה מסתלקת ומתבטלת ממנו אותה הרוח ולא היתה מחטיאה אותו שוב ולכן היה העם היושב בציון נשוא עוון (ישעיה לג כד) אבל עתה בעוונותינו כאשר האדם חוטא הרי שורה עליו רוח טומאה ואין לנו קרבן ולא מזבח שיכפר בעדנו לעת עתה ולכן צריך לחזור בתשובה חזק חזק ולעשות התיקונים המובאים בספרים הקדושים כדי

הלימוד היומי

לע"נ הרב אדמו"ר שעיו בן מזל זצוק"ל